

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11C/84/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512208599
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mlejová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2017:7512208599.20

Rozhodnutie

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Dagmar Mlejovou v spore žalobkyne: Q.. L. F., nJ. zast. JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému: G. Hýľov, XXX XX W. XX, zast. JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Čajakova 5, v konaní o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy takto

rozhodol:

I. Žalobu v celom rozsahu zamietá.

II. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 100% trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 17.5.2013 žiadala, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 30.3.2012 jej dané žalovaným je neplatné a pracovný pomer trvá. Zároveň žiadala, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť jej mzdu vo výške 680,00 eur mesačne počnúc dňom 1.4.2012. Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.12.2001 a dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 29.3.2002 a 17.6.2002 pracovala u žalovaného vo funkcii učiteľky Materskej školy W.. Od 15.1.2010 bola zamestnaná ako riaditeľka v Materskej škole R. domček v W. na základe rozhodnutia žalovaného o jej menovaní do funkcie riaditeľky. Dňa 30.3.2012 jej bolo žalovaným doručené na pracovisko okamžité skončenie pracovného pomeru č. 103/2012, ktoré neprevzala a ktoré jej následne bolo doručené poštou dňa 2.4.2012. Žalovaný uviedol ako dôvod závažné porušenie pracovnej disciplíny z jej strany, ktorého sa mala dopustiť tak, že dňa 25.1.2012 počas výkonu svojho zamestnania ešte počas pracovnej doby o 14,45 hod mala odísť z pracoviska, t.j. z Materskej školy v W. bez udania dôvodu a nechať deti v priestoroch triedy samé, bez dozoru a tým mala deti až do príchodu rodičov vystaviť reálnej hrozbe ublíženia na zdraví. Toto jej konanie však nemožno hodnotiť ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, lebo pracovisko opustila síce pred skončením pracovnej doby, ale stalo sa tak kvôli tomu, nakoľko sa jej prudko zhoršil zdravotný stav a bola nútená vyhľadať lekársku pomoc. Deti v materskej škole však zverila do opatery školníčke, pani G., a teda nie je pravdou, že deti boli vystavené hrozbe ublíženia na zdraví. Jej konanie nedosahovalo intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny a zamestnávateľ ho vopred neprerokoval so zástupcami zamestnancov, aj keď mu táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 74 Zákonníka práce. Listom zo dňa 19.4.2012 oznámila žalovanému, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 30.3.2012 je neplatné a že trvá na ďalšom zamestnaní a pridelovaní práce.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Tvrdil, že so žalovanou bol okamžite skončený pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, pričom v liste zo dňa 30.3.2012 (okamžité skončenie pracovného pomeru) skutkovo vymedzil dôvod okamžitého skončenia ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť tak, že preukázateľne dňa 25.1.2012 počas výkonu svojho zamestnania ešte v pracovnej dobe o 14,45 hod. odišla z pracoviska, t.j. z Materskej školy v W. bez udania dôvodu a bez súhlasu zamestnávateľa a nechala deti v priestoroch triedy bez dozoru, čím deti vystavila až do príchodu ich rodičov reálnej

hrozbe ublíženia na zdraví. Žalobkyňa nemala žiadne preukázateľné dôvody na predčasné opustenie pracoviska v pracovnej dobe, nezaznačila ani do knihy dochádzky svoj odchod. Keby aj zhoršený zdravotný stav žalobkyne si vyžadoval lekárske ošetrenie, bolo jej povinnosťou informovať o tom žalovaného - starostu obce, ktorý bol povinný tento stav riešiť, ale túto povinnosť si nespĺnila. Oznamovala len prítomným zamestnancom U. G. - školníčke a L. N. - kuchárke, že odchádza domov, aby postrážili deti, porušila vážne pracovnú disciplínu, pretože menované neboli oprávnené vykonávať starostlivosť o deti a práve učiteľka zodpovedá za zverené deti do času, pokiaľ ich odovzdá rodičom. Žalovaný tvrdil, že na strane žalobkyne nenastala taká situácia, pre ktorú žalobkyňa nemohla svoju prácu vykonávať do skončenia pracovnej doby a mohla odísť bez udania dôvodu a bez súhlasu žalovaného predčasne z pracoviska a nechala deti samé až do príchodu rodičov. Týmto svojim správaním deti vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví.

3. Žalobkyňa ako účastníčka konania uviedla, že dňa 25.01.2012 nastúpila do zamestnania ráno s tým, že mala byť v zamestnaní aj v popoludňajších hodinách nakoľko zastupovala svoju kolegyňu, ktorá išla na lekárske ošetrenie. Od rána sa cítila zle, mala zvýšenú teplotu. Postupne sa jej zdravotný stav zhoršoval, preto požiadala telefonicky kolegyňu, aby ju prišla vystriedať, lebo je jej veľmi zle a chce ísť k lekárnici na ošetrenie. Riešila to ako obvykle, a to tak, že keď učiteľ vypadol, na chvíľu ho zastúpila školníčka. V tomto prípade tiež požiadala školníčku, aby na chvíľu, kým príde druhá učiteľka, postarala sa o deti. Ona odchádzala o 14.45 hod., lebo chcela stihnúť autobus o 15.05 hod., nakoľko ďalší autobus mala o 16.00 hod. a lekárka má ordinačné hodiny len do 16.00 hod. Nevie si predstaviť, prečo žalovaný po takom dlhom čase a po tom, čo sa nič nestalo, tak zareagoval a okamžite s ňou zrušil pracovný pomer. Situáciu riešila tak, ako sa vždy riešila v materskej škôlke, kde sú len dve učiteľky. Predložila aj doklad o lekárskom ošetrení a na ďalšie dva dni si vzala dovolenku, išlo o štvrtok a piatok a mohla sa ešte liečiť aj v sobotu a nedeľu.

4. P. Q., starosta Obce W. - žalovaný uviedol vo svojej výpovedi ako účastník konania, že Rada školy pri Materskej škole W. mu ako starostovi obce doručila podnet, v ktorom mu oznámili, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu pracovnej disciplíny a že je to potrebné riešiť. Po prešetrení okolností týkajúcich sa tohto oznámenia dospel k jednoznačnému záveru, že zo strany žalobkyne bola hrubo porušená pracovná disciplína, a preto s ňou bol okamžite skončený pracovný pomer. Nebolo to prvýkrát, čo porušila pracovnú disciplínu, ale vždy sa to riešilo pohovorom. Taktiež uviedol, že v prípade, ak by učiteľka alebo riaditeľka materskej škôlky musela náhle odísť kvôli zlému zdravotnému stavu, prípadne iným problémom, musela by sa táto skutočnosť oznámiť na Obecný úrad a on by to musel osobne riešiť buď tým, že by pozval učiteľku alebo nejakým iným spôsobom, ktorý by vyriešil zástup učiteľky, prípadne by poveril dozorom nad deťmi inú dospelú osobu. Žalobkyňa však deti vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví.

5. Súd rozsudkom č.k. 11C/84/2012-169 zo dňa 15.11.2013 rozhodol a určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 30.3.2012 dané žalobkyňou zo strany žalovaného je neplatné a pracovný pomer trvá. Konanie o náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie, ktoré sa malo viesť pod sp. zn. 11C 530/2013 na tunajšom súde. Žalovaného zaviazal uhradiť žalobkyňu trovy konania vo výške 100%. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/81/2014-184 zo dňa 20.2.2015 ho v celom rozsahu zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

6. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa so žalobou, okamžitým skončením pracovného pomeru, pracovnou zmluvou, dohodou o zmene pracovnej zmluvy, výmenným lístkom, školským poriadkom a ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, doplnil dokazovanie v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/81/2014-184 a zistil tento skutkový stav veci:

7. Okresný úrad Košice-okolie - právny predchodca žalovaného, uzavrel so žalobkyňou pracovnú zmluvu dňa 31.12.2001, na základe ktorej žalobkyňa bola zaradená na funkciu učiteľky s miestom výkonu práce Materská škola - W. na dobu určitú do 31.2.2002. Na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 29.3.2002 a dohody zo dňa 17.6.2002 pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a od 15.1.2010 pracovala vo funkcii riaditeľky.

8. Listom č. 103/2012 zo dňa 30.3.2012 žalovaný oznámil žalobkyňu okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, v ktorom boli uvedené konkrétne skutkové dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru.

9. Žalobkyňa uviedla, že táto listina jej bola doručená na pracovisku, ale odmietla takéto doručenie, a preto jej bola doručená poštou dňa 2.4.2012. Tieto skutočnosti uvádzané žalobkyňou nenamietal žalovaný.

10. Žalovaný ako dôvod okamžitého zrušenia pracovného pomeru v tejto listine uviedol, že zo strany žalobkyne došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, a to tým, že dňa 25.1.2012 počas výkonu svojho zamestnania ešte počas pracovnej doby o 14.45 hod. odišla z pracoviska, t.j. z Materskej škôlky v W. bez udania dôvodu a nechala deti v priestoroch triedy samé bez dozoru, a tým ich do príchodu rodičov, ktorí si deti mali prísť vyzdvihnúť v čase od 15.30 do 16.00 hod. vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví. Taktiež súd zistil z tejto listiny, že na žiadosť D. školy pri L. škole R. domček v W. zo dňa 9.3.2012, ktorá mu bola doručená dňa 13.3.2012 požiadali žalovaného o prešetrenie závažného porušenia pracovnej disciplíny. Skutočnosť, že žalobkyňa opustila pracovisko dňa 25.1.2012 o 14.45 hod. aj napriek tomu, že pracovná doba jej končila o 15.45 hod. so slovami „odchádzam na autobus, U. postráž deti“, mu potvrdili zamestnanci materskej školy U. G. - školníčka a L. N. - kuchárka.

11. Súd zo „žiadosti o prešetrenie podozrenia zo závažného porušenia pracovnej disciplíny“ zistil, že táto žiadosť bola zaslaná Radou školy pri Materskej škole R. domček v W. č. XX žalovanému dňa 13.3.2012 (č.l. 35) a starosta obce W. bol požiadaný na základe podnetu rodičov detí o prešetrenie podozrenia zo závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňou, ktorá dňa 25.1.2012 počas výkonu svojho zamestnania v čase o 14.45 odišla z pracoviska bez udania dôvodu a nechala deti v priestoroch triedy samé bez dozoru do príchodu rodičov, ktorí si deti vyzdvihujú v škôlke v čase od 15.30 hod. do 16.00 hod. a vystavila ich reálnej hrozbe ublíženia na zdraví.

12. Svedkyňa L. Q. vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že ona je učiteľkou v materskej škôlke a žalobkyňa bola riaditeľkou. Dňa 25.1.2012 bola objednaná na lekárske vyšetrenie o 11.00 hod. a nakoľko vedela, že sa nebude môcť vrátiť včas, dohodla sa so žalobkyňou, že ju zastúpi a neskôr jej vráti túto smenu. Žalobkyňa počas celej doby, čo ona čakala na ošetrenie, jej telefonicky oznamovala, že je chorá a že jej stúpa teplota, neskôr jej oznámila, že už sa jej zlepšil zdravotný stav, ale následne na to ju zavolała, aby prišla do práce, lebo chce ísť k lekárovi. Nakoľko ešte o 15.00 hod. stála na autobusovej zastávke, oznámila jej, že skôr ako o 15.30 hod. do škôlky nepríde. Okolo 15.30 hod. prichádzala do škôlky, v ktorej boli ešte 1-2 deti so školníčkou, ktorá jej povedala, že mnohí z rodičov sa informovali, kde je učiteľka a nepáčilo sa im, že ona sa stará o deti. Taktiež potvrdila, že keď niektorá z nich potrebovala niekam ísť, dohodli sa a vzájomne sa zastúpili. Ona mala povinnosť oznámiť to riaditeľke škôlky a riaditeľka škôlky to mala povinnosť oznámiť žalovanému. Uviedla, že verí, že sa to aj tak robilo. Vo večerných hodinách jej telefonicky žalobkyňa oznámila, že má „detskú chorobu“ - zápal očných spojiviek a že si berie dovolenku. Svedkyňa taktiež uviedla, že deti musia byť stále pod dozorom pedagóga, aj v deň, keď žalobkyňa odišla skôr mala na ňu počkať a až tak odísť. Bolo zaužívané, že len na krátku dobu mohli byť deti dozerané iným pracovníkom, ale museli byť v budove škôlky.

13. Svedkyňa U. G. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že pracuje v materskej škôlke už 20 rokov ako školníčka a dňa 25.1.2012, keď prichádzala do škôlky, stretla žalobkyňu, ktorá odchádzala a povedala jej, aby išla k deťom, lebo ona musí odísť a príde učiteľka. Nakoľko nevedela príčinu jej odchodu, bola s deťmi aj v čase, keď po ne prichádzali rodičia, aj napriek tomu, že ona mala zákaz preberať a odovzdávať deti (tento zákaz bol vydaný ešte predchádzajúcou riaditeľkou) a ona mohla byť pri deťoch len vtedy, ak bola riaditeľka alebo učiteľka v budove škôlky. Inak sa o deti nemohla starať. Taktiež uviedla, že žalobkyňa jej povedala, že mala „detskú nemoc“ - zápal očných spojiviek a v tento deň sa jej nezdalo, že je chorá, skôr sa jej zdalo, že je nevyspatá.

14. Súd zistil z dokladu „Práva a povinnosti upratovačky materskej školy“ (č.l. 49), že v bodoch 1/ až 6/ sú uvedené pokyny, ktoré má dodržiavať upratovačka pri výkone svojho povolania, teda pri upratovaní a v bode 7/ je uvedené, že vykonáva aj iné práce, najmä vypomáha v školskej kuchyni. V práci sa riadi pokynmi riaditeľky materskej škôlky.

15. Taktiež súd zistil z evidencie dochádzky za január 2012, že v deň 25.1.2012 žalobkyňa bola v práci a učiteľka L. Q. bola na ošetrení u lekára. Žalobkyňa v dňoch 26. a 27. januára čerpala dovolenku, ktorá bola schválená žalovaným.

16. Aj svedkyňa Mária Findoráková potvrdila, že v kritický deň nevidela na žalobkyni, aby bola chorá, bola s ňou aj počas podávania desiaty a aj obeda. Okolo 15.00 hod. prišla žalobkyňa za ňou s tým, že jej je zle a odchádza domov. O deti sa starala p. Ondrejová a pamätá si, že mnohí z rodičov boli rozčúlení, keď zistili, že pri deťoch nie je učiteľka.

17. Žalobkyňa uviedla, že jej v tento deň bolo zle, mala problémy, a preto potrebovala ísť k lekárovi, ktorého si vybavila prostredníctvom I.. F.. Išlo o gynekologičku L.. D. F., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že čas, v ktorom ošetrila žalobkyňu, presne si nepamätá, ale bolo to okolo 15.30 až 16.00 hod. Keď ju žalobkyňa navštívila, bola vo veľmi zlom zdravotnom stave, preto ju vyšetrila, stanovila diagnózu a doporučila jej liečbu. Dala jej zároveň aj lieky. Nakoľko nebola jej pacientkou, zdravotná poisťovňa Dôvera jej nepreplatila tento úkon, lebo v tom čase ešte nebola vyradená od gynekologičky L.. L. F.. Navštívila ju až 2.5.2012.

18. Žalovaný tvrdil, že zdravotný stav žalobkyne dňa 25.1.2012 nezodpovedal akútnemu stavu tak, ako to prezentovala svedkyňa L.. D. F., ale jednalo sa o zanedbaný chronický gynekologický stav. Ak by išlo o vážny stav žalobkyne, tak mala povinnosť ošetrujúca lekárka žalobkyňu poslať na vyššie odborné pracovisko. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa od 25.1.2012, kedy tvrdí, že bola ošetrená u L.. F., nebola na lekárskej kontrole a až v máji 2012, t.j. po štyroch mesiacoch, bola opäť u L.. F. v súvislosti s tým, že sa rozhodla zmeniť ošetrujúceho lekára. Žalovaný mal za to, že práve v tomto čase, t.j. v máji 2012, kedy sa žalobkyňa stala pacientkou L.. F., jej táto dodatočne vypísala lekársku správu a vystavila sporný výmenný lístok - poukaz s dátumom XX.X.XXXX, ktorý žalovanému nepredložila, ale priložila ho až k žalobe, ktorá bola podaná na súd dňa XX.X.XXXX. Až na základe podania žaloby sa dozvedel žalovaný o tom, že žalobkyňa mala navštíviť dňa XX.X.XXXX gynekológa L.. D. F..

XX. S. boli predložené súdu hlásenia o prírastku poistencov v zdravotníckej starostlivosti gynekológa v mesiaci január XXXX, ktoré mali byť predložené zdravotnej poisťovni R. a.s., pobočka Košice, kde bolo uvedené meno žalobkyne. Hlásenie bolo vystavené dňa 1.1.2012.

20. Zdravotná poisťovňa Dôvera v správe podanej tunajšiemu súdu dňa 18.5.2012 uviedla, že žalobkyňa nebola a súčasne ani nie je vedená ako sporná v nadväznosti na poistný vzťah, v období január 2012, neevidujú v ich informačnom systéme žiadnu vykázanú úhradu zdravotnej starostlivosti poistenyne a MUDr. D. F. v mesiacoch január až apríl 2012 nefakturovala žiadne ošetrovanie (výkony) na žalobkyňu. Ošetrovanie bolo fakturované až v mesiaci máj 2012 v dňoch 2., 4., 9., 17. a 18. mája 2012. V čase január až apríl 2012 bola žalobkyňa evidovaná v kapitačnom stave u MUDr. L. F. a od 1.5.2012 bola zaevidovaná do kapitačného stavu MUDr. D. F.. Súčasne s touto správou predložila zdravotná poisťovňa Dôvera aj hlásenie o prírastku a úbytku v zdravotníckej starostlivosti gynekológa za mesiac január 2012, z ktorého súd zistil, že L.. D. F. neuviedla v týchto hláseniach žalobkyňu a tieto hlásenia boli vystavené dňa 31.1.2012.

21. Súd dospel k záveru, že hlásenia, ktoré predložila žalobkyňa, nie sú hodnoverné a pravdivé. I. o hlásenia, ktoré boli spracované 1.1.2012 za celý mesiac január 2012, čo svedčí, že v tomto období nebolo možné podať informácie ohľadne prírastkov a úbytkov pacientov v budúcnosti. Súd uznal za pravdivé hlásenia ohľadne prírastkov a úbytkov pacientov v zdravotníckej starostlivosti gynekológa MUDr. Ruth Špirkovej, ktoré ona spracovala dňa 31.1.2012 za mesiac január 2012 a predložila ich zdravotnej poisťovni Dôvera.

22. Svedkyňa L.. D. F. uviedla, že zdravotný stav žalobkyne bol zlý a malo dôjsť k urgentnej liečbe, ale žalobkyni zrejme dočasne upravili zdravotný stav lieky, ktoré jej dala zo zásob, ktoré mala na ambulancii, a preto ju navštívila až v máji a tento problém riešili až v tom čase.

23. Svedkyňa L. R. uviedla, že bola zamestnaná na Obecnom úrade, nosila jedlo zo škôlky do základnej školy a upratovala v škole a v tento deň išla pre obed do škôlky a v triede počula strašný krik. Nakoľko mala v tej triede aj svojho vnuka, chcela vedieť, čo sa tam deje. Pri dverách do triedy sedela zahalená v deke žalobkyňa, ktorá bola celá zakrytá až cez hlavu a triasla sa. B. sa jej spýtala, čo sa deje, oznámila jej, že je chorá a keď sa spýtala, či má zavolať sanitku, povedala jej, že nie. Staršie deti sa usmievali a robili posmešky a mladšie boli veľmi vystrašené. Správanie sa žalobkyne jej pripomínalo ľudí, ktorí mali

abstinenčné príznaky. Žalobkyňu videla odchádzať zo škôlky okolo 15.00 hod. a vtedy si pomyslela, že rodičia boli šikovní, keď tak skoro vyzdvihli deti zo škôlky.

24. Svedkyňa L. R. a tiež ďalší svedkovia J. B., Q. A., F. F., U. T. sa vo svojich svedeckých výpovediach taktiež vyjadrovali aj k povesti žalobkyne, najmä k jej správaniu sa nielen v škole pri deťoch, ale aj na verejnosti. U. najmä na trestné konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. XT/XXX/XXXX voči žalobkyni a na jej nevhodné správanie ako učiteľky.

XX. U. § 68 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec

a)

bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,

b)

porušil závažne pracovnú disciplínu.

26. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce Zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

27. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru medzi iným musí byť písomné a doručené. Zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom (viď § 70 Zákonníka práce). Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť.

28. Je potrebné, aby zamestnávateľ dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatnil v subjektívnej lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa dozvie o dôvode zakladajúcom možnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, najneskôr v rámci objektívnej lehoty do jedného roka od vzniku dôvodu.

29. Žalobkyňa v konaní tvrdia, že žalovaný skončil pracovný pomer po uplynutí lehoty dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru dozvedel.

30. Súd však dospel k záveru, že nárok bol uplatnený v zákonom stanovenej lehote, nakoľko žalovaný sa dozvedel o dôvode okamžitého skončenia pracovného pomeru dňa 13.3.2012, kedy mu bola doručená žiadosť Rady školy pri Materskej škole R. domček v W. o prešetrenie skutočností týkajúcich sa závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňou dňa 25.1.2012. Žalovaný tvrdil, že v tejto subjektívnej zákonnej lehote od zistenia dôvodov na okamžité zrušenie pracovného pomeru u žalovanej, t.j. od 13.3.2012 bol aj okamžite skončený pracovný pomer so žalovanou, ktorý jej bol doručený, ako to aj ona sama potvrdila, dňa 2.4.2012. Teda v lehote dvoch mesiacov, ktorá bola súčasťou objektívnej lehoty, ktorá je jeden rok od vzniku dôvodov, t.j. od 25.1.2012 aj uplatnená. Tvrdenie žalobkyne, že každý v obci vedel o tejto skutočnosti, a teda musel to vedieť aj žalovaný, je len všeobecná domnienka, ktorú žiadnym iným dôkazom žalobkyňa nepodložila a nepreukázala. Nakoľko pred okamžitým skončením pracovného pomeru zamestnancom musí mať zamestnávateľ zistený dôvod tohto okamžitého skončenia, nestačí iba podozrenie, že tento dôvod je daný. A tak žalovaný aj tento dôvod si overoval u ostatných pracovníkov materskej škôlky a v zákonom stanovenej lehote okamžite skončil pracovný pomer z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny so žalovanou (§ 68 ods. 2 Zákonníka práce).

31. Z listu zo dňa 30.3.2012 súd zistil, že žalovaný so žalobkyňou okamžite skončil pracovný pomer a ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uviedol, že žalobkyňa dňa 25.1.2012 počas výkonu svojho zamestnania predčasne a svojvoľne bez udania dôvodov opustila svoje pracovisko, a

tak deti vystavila reálnej hrozbe ublíženia na zdraví až do príchodu ich rodičov, ktorí si deti vyzdvihujú z materskej školy v čase od 15.30 do 16.00 hod., čím závažným spôsobom porušila pracovnú disciplínu.

32. Súd skúmal v konaní, či ide o porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne a o aký stupeň porušenia pracovnej disciplíny v danom prípade ide. Súd taktiež skúmal, či sa žalobkyňa dopustila zavineného porušenia pracovnej disciplíny.

33. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa vážne porušila pracovnú disciplínu, lebo počas trvania pracovnej doby opustila pracovisko bez súhlasu zamestnávateľa, neoznámila mu, že odchádza z pracoviska a ani dôvod predčasného odchodu mu neoznámila a zanechala deti bez pedagogického dozoru. Ako dôvod uviedla náhle zhoršený zdravotný stav a potrebnú návštevu u lekára. Je pravdou, že k žalobe pripojila výmenný lístok, v ktorom potvrdila aj lekárka L.. D. F., že žalobkyňa bola v tento deň aj ošetrená. Žalovaný však tvrdil, že žalobkyňa nepredložila tento výmenný lístok za účelom ospravedlnenia svojej neprítomnosti v zamestnaní.

34. Ošetrujúca lekára L.. F. tvrdila, že dňa 25.1.2012 ju ošetrila a za toto ošetrenie si aj uplatnila náhradu v zdravotnej poisťovni Dôvera, ktorá jej priznaná nebola, lebo nebola v tom čase jej ošetrovateľom. Súd tomuto tvrdeniu neuveril, lebo zdravotná poisťovňa oznámila súdu, že L.. D. F. za mesiac január 2012 nefakturovala žiadne výkony u žalobkyne. Dôveryhodnosť údajov, ktoré uviedla L.. F. bola spochybnená aj tým, že predložila kópiu hlásenia o prírastku a úbytku poistencov zo dňa 1.1.2012 za celý mesiac január 2012, čo je úplne nelogické, aby sa dopredu dávali informácie za celý mesiac. Na druhej strane správne boli podané hlásenia L.. F., ktoré skutočne aj boli doručené poisťovni dňa 31.1.2012 za mesiac január 2012, kde žalobkyňa nie je uvedená. Všetky tieto skutočnosti spochybňujú údaje o vážnosti náhleho ochorenia žalobkyne a ošetrenie MUDr. D. F.. Skutočnosť, že žalobkyňa odišla bez oznámenia dôvodov odchodu z pracoviska, potvrdili pracovníčky vo svojich svedeckých výpovediach - U. G. a L. N. a tiež uviedli, že zanechala najmenej na pol hodinu deti v predškolskom veku bez pedagogického dozoru. Taktiež aj rodičia týchto detí prejavili svoju nespokojnosť s takýmto nezodpovedným prístupom, a preto aj Rada školy pri Materskej škole R. domček v W. žiadala žalovaného, aby prešetril toto závažné porušenie pracovnej disciplíny a urobiť nápravu.

35. Žalobkyňa síce požiadala pracovníčku U. G., aby išla k deťom, ale podľa obsahu „práv a povinností upratovačky materskej školy“ súd zistil, že môže vykonávať aj iné práce, najmä práce v kuchyni, teda nie pri starostlivosti o deti umiestnené v tejto škôlke. Nakoľko v náplni práce nemá uvedené, aby dozerala deti v čase neprítomnosti učiteľky, o čom riaditeľka, teda žalobkyňa vedela, zverila tieto deti do opatery osoby, ktorá na to nemala oprávnenie.

36. Svedkyne L. R., U. G. a L. N. spochybňovali tvrdenia žalobkyne, že bola chorá. L. R., ktorá ju osobne videla, tvrdila, že stav nebol spôsobený chorobou, ale išlo skôr o abstinenčné príznaky, ktoré sú typické pre alkoholikov a narkomanov. A. aj L. N. potvrdila, že tento stav bol spôsobený skôr nevyspatím, ale nie chorobou a nevyžadoval si náhle lekárske ošetrenie. Súd mal za to, že ak by bol zdravotný stav žalobkyne taký vážny, tak by nebola schopná ísť autobusom za lekárkou a privolala by sa rýchla zdravotná pomoc. Taktiež bolo zistené, že išlo o zanedbaný zdravotný stav u žalobkyne a že si to vyžadovalo akútnu liečbu, čo potvrdila aj MUDr. D. F., a teda určite by žalobkyňa mohla tento svoj problém riešiť návštevou lekára na druhý deň.

37. Súd dospel k záveru, že k porušeniu pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne uvedenom v okamžitom skončení pracovného pomeru došlo, nakoľko treba uviesť, že povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcich z pracovného pomeru (§ 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce) a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä § 81, § 82 Zákonníka práce), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynmi nadriadeného vedúceho zamestnanca. Súd dospel k záveru, že došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny najvyššej intenzity, lebo žalobkyňa zanechala deti v predškolskom veku bez dozoru, len s pracovníčkou materskej škôlky, ktorá nemala na to oprávnenie, a tým privolala situáciu, že mohlo dôjsť k ublíženiu na zdraví u týchto detí. Je pravdou, že nešlo o dlhú dobu do príchodu učiteľky, ale stačilo to na to, aby došlo k nejakému nešťastiu. Sama žalobkyňa súdu potvrdila, že v prípade, ak by došlo u detí k nejakému ublíženiu na zdraví, ona by bola za to zodpovedná, teda bola si vedomá, že konala protiprávne, nakoľko bola vo funkcii riaditeľky škôlky. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobkyňa nepožívala dobrú povest' nielen na pracovisku, ale aj v obci, čo potvrdili aj vyššie uvedení svedkovia, dokonca aj matka žalobkyne,

ktorú upozornil žalovaný na zlé správanie a sťažnosti na jej dcéru, potvrdila, že ak je sťažnosť na dcéru oprávnená, nech koná. Žalobkyňa bola žalovaným odvolaná z funkcie riaditeľky materskej škôlky v W. listom zo dňa 24.2.2012 na návrh Rady školy pri Materskej škole v W. zo dňa 16.2.2012 z dôvodu, že neoznámila, že nie je bezúhonná, t.j. že bola trestne stíhaná za prechovávanie a výrobu drog.

38. Súd dospel k záveru, že konanie žalobkyne (z hľadiska intenzity) napĺňa znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny, a preto dospel k záveru, že zamestnávateľ, t.j. žalovaný, oprávnenne okamžite skončil pracovný pomer so žalobkyňou.

39. Žalobkyňa tvrdila, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné aj z dôvodu, že nebolo prejednané so zástupcami zamestnancov. Je pravdou, že táto povinnosť by vznikla žalovanému, ale až zákonom č. 361/2012, ktorý nadobudol účinnosť až 1.1.2013. Teda v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalovanou ustanovenie § 74 zák. č. 311/2001 Zb. nebolo účinné, a teda neprerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov nespôsobilo neplatnosť úkonu.

40. Súd dospel k jednoznačnému záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného voči žalovanej spĺňa náležitosti vyžadované § 68 ods. 1, 2 a nasl. Zákonníka práce, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Žalovaný mal v tomto konaní úspech, a preto súd zaviazal žalobkyňu uhradiť žalovanému 100% trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v potrebnom počte rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.